

הליגה הסוציאליסטית האינטרנציונליסטית

כרוז בנושא מחאת הדיור

ישראלים דורשים צדק חברתי – אך מה לגבי הפלסטינים?

לחזור לבתיהם לא נשבר, כאשר הם צעדו אל עבר גבולותיה, בעוד הם נשחטים על-ידי החיילים הישראלים.

למרות שאנו מזועזעים, בלשון המעטה, מהאדישות הגזענית של תנועת המחאה הישראלית למצוקתם של הפלסטינים, כסוציאליסטים מהפכנים אנו תומכים במאבק הנוכחי כדי להגן על רמת החיים של העובדים, העניים והצעירים בישראל מפני ההתקפות הקפיטליסטיות. על-ידי כך שהמאבק חושף את חוסר-הנאמנות של שליטי ישראל לעניים, הוא יכול לכרסם בתמיכה שלהם במדינה הציונית ולכן גם ביכולת שלה לדכא את הפלסטינים. כמו כן, ככל שהישראלים יתגייסו כנגד ממשלתם והמעמד הקפיטליסטי על-מנת להגן על רמת החיים שלהם, כך עולים הסיכויים שאלו מביניהם בעלי מודעות מעמדית ונטיות דמוקרטיות חזקות יותר יתחילו לוותר על ההזדהות שלהם עם המדינה הציונית ויחלו להזדהות עם המאבק הפלסטיני לשחרור לאומי.

בהתאם לפרספקטיבה זו, אנו משתתפים במאבק בראש ובראשונה מנקודת המבט של הקורבנות המדוכאים ביותר של המדינה הזאת – הפלסטינים. בתוך התנועה, בנוסף לכך שאנו נלחמים נגד עליית מחירי הדירות וצרכים בסיסיים אחרים, אנו קוראים להגנת חייהם ופרנסתם של הפלסטינים, החל מהדרישות הבסיסיות ביותר: *די לגניבת והריסת הבתים הפלסטיניים! די לטיהור האתני של הפלסטינים ממזרח ירושלים, יפו, לוד והנגב! די להתנחלויות! די לאפליה נגד פלסטינים בתחום הדיור, התעסוקה והשירותים הציבוריים! די למצור על עזה! די לגדר ההפרדה!*

הסתירות של השמאל התומך בשתי מדינות

לאחר שבועות בהם מנהיגי המחאה סרבו להגיד דבר על הפלסטינים, הם החלו להרגיש מבוכה מריח הגזענות העולה בבירור מן התנועה. לכן, בעצרת של ה-6 באוגוסט הם איפשרו לעודה בשאראת מחדש לשאת דברים.

בשאראת הפתיע רבים כאשר העז להתייחס לחוסר הצדק שבמצוקת הדיור ומדיניות הריסת הבתים אשר חווה האוכלוסיה הישראלית. "אולם, באותה נשימה, היו בנאומו של בשאראת מספר ביטויים המהווים כניעה משמעותית לרגשות הגזעניים שבקהל והחברה הישראלית בכללה. הדבר שעורר את התמיהה הרבה ביותר, הוא שבעוד שהציונות עשתה ככל יכולתה על מנת למחוק את פלסטין מעל פני המפה, בשאראת לא אמר דבר על מנת לתקן זאת. בעקביות ושיטתיות הוא התחמק מהתייחסות לשטחה של פלסטין ולאוכלוסייתה הפלסטינית. התייחסותו החוזרת והנשנית ל"ערבים", והימנעותו מציון מקום כלשהו שאינו בתחומי הקו

עיר האוהלים שהוקמה בתל-אביב כדי להפנות תשומת לב למחיר הגבוה של דירות בישראל הציתה תנועת מחאה המונית שהתפשטה לכל המדינה. בסוף-השבוע שעבר, מעל 300 אלף ישראלים צעדו במחאה. "העם", הם קראו, "דורש צדק חברתי!"

שחיקת שכר, עליית מחירים וקיצוצים ברווחה אכן הפכו את החיים לקשים ביותר עבור מספר הולך וגדל של ישראלים. כבר מזמן הגיע הזמן למאבק נגד דברים אלו. אך למרבה הצער, תנועת המחאה הנוכחית הגבילה את הדרישות שלה ל"צדק חברתי" עבור ישראלים. בינתיים, מתחת לאפס של המפגינים בישראל, שלא לדבר על עזה, הגדה המערבית ומקומות אחרים, פלסטינים סובלים מחוסר ומדיכוי איומים.

סוציאליסטים מהפכנים מצטרפים למפגינים היום ומגנים את המדיניות של ממשלת הליכוד של נתניהו (כמו גם ממשלות קדימה והעבודה לפניו), אשר הבטיחו שמספר הולך וגדל של ישראלים נמצא מתחת לקו העוני בעוד שהקפיטליסטים בישראל צוחקים כל הדרך אל הבנק. אך אנו אומרים למפגינים: אם מחיר המחיה בישראל נהפך לבלתי-נסבל, דמיינו את חייהם של הפלסטינים.

בירושלים, למשל, התוכנית המוניציפלית "ירושלים 2000" היא גזענית באופן גלוי: מטרתה המוצהרת היא לשמור על רוב יהודי בעיר. בהתאם, בשנים האחרונות אלפי פלסטינים איבדו את אישורי השהות שלהם וגורשו על בסיס פרטים טכניים, דבר שלעולם לא היה קורה ליהודים. דונם אחר דונם של אדמה בעיר נגנב מן הפלסטינים כדי לפנות את הדרך להתנחלויות יהודיות חדשות או חברות פרטיות. בקשות מצד פלסטינים לאישורי בנייה או שיפור מבנים נדחות באופן גורף, דבר המכריח אותם לגור בבתים הבנויים באיכות נמוכה, ומאפשר לממשלה להשתמש באי-החוקיות שלהם כתירוץ להרוס אותם, לקחת את האדמה ולגרש את התושבים. פלסטינים עומדים בפני ניסיונות דומים לטיהור אתני, גלויים ונסתרים, במקומות כמו יפו, לוד וכפרי הנגב.

אם יותר ממיליון וחצי פלסטינים החיים בתוך ישראל ניצבים בפני תנאים נוראיים אלה של דיכוי ואפרטהייד, מה לגבי המיליונים שאין להם מדינה מעבר לקו הירוק? בעזה, הגישה אפילו לצרכים הבסיסיים ביותר – אוכל ותרופות – מוגבלת על-ידי מצור ישראלי שניתן להשוות באופן מדויק למצור הנאצי על היהודים בגטו ורשה. בגדה המערבית, המדינה הישראלית לא מרוצה מספיק מהדיכוי הברוטלי של ההמונים שהרשות הפלסטינית עורכת בשמה, ומקדמת גניבת עוד ועוד אדמות ועוד ועוד אלימות רצחנית מצד מתנחלים והצבא הישראלי. בינתיים, מאות אלפי פלסטינים עדיין נמקים במחנות פליטים בירדן, לבנון וסוריה. השנה, פליטים פלסטינים הראו שוב שהרצון שלהם

קראו בצדק "סוציאליסטים בנוסח אפרטהייד" בגלל התמיכה שלהם בפתרון של שתי מדינות. אנו בטוחים שחברי מאבק מתנגדים סובייקטיבית לאפרטהייד וגזענות, אך הסירוב שלהם להיאבק בציונות, במקום לעזור להם לבנות "מאבק אנטי-גזעני מאוחד", רק מבודד אותם מההמונים הפלסטינים – חוד החנית של כל מהפכה סוציאליסטית שיכולה אי-פעם להתרחש בארץ זו.

תמרוז אזהרה

העדות חזקה ביותר לכך שהתנועה לא הצליחה לשבור מהלאומנות הציונית, ואזהרה לגבי האופן בו היא עשויה עוד לחזק את הימין הקיצוני בישראל, היא שהפאשיסט הכהניסט ברוך מרזל הגיע עם קבוצת תומכים למאהל בתל-אביב. "בנושאי חברה", הצהיר מרזל, "אני יותר שמאל משמאל".

הרטוריקה הזאת לא מפתיעה. הבטחת סוציאליזם לעם מדכא בעל זכויות יתר – "סוציאליזם לאומי" – היא אחת מהתכונות הבולטות של פאשיזם, והסירוב של תנועת המחאה להעלות דרישות להגנת האינטרסים של הפלסטינים פחות או יותר הזמינה את השתתפותם של הציונים הימניים ביותר. חלק ממארגני ההפגנה שמחו על הופעתם של הכהניסטים והמתנחלים. אך רבים אחרים התנגדו לנוכחותם, למרות שהם לא יכולים להצביע על אף דרישה של התנועה שלקחה את הצד של הפלסטינים נגד מתקפה ציונית וכך הייתה עשויה למנוע את השתתפותם של הציונים הימניים.

כדי שמאבקם של העובדים והעניים בישראל יוכל להתחזק ולקרוא תיגר על הקפיטליסטים ומדינתם, עליהם לשבור מהציונות ולהצטרף לפלסטינים במאבקם לשחרור. העובדה שחלק מהישראלים הצעירים רואים במהפכה במצרים ושאר המהפכות בעולם הערבי מקור השראה מראה שיש סיבה לצפות שיעוד ועוד ישראלים ילמדו להתנתק מהציונות לחלוטין.

אלו מבין המפגינים כיום המחויבים באמת למאבק כנגד העוני הגובר בצל הקפיטליזם והעוולות הגזעניות של הציונות יאלצו להכיר בכך שהמדינה הישראלית שהמפגינים מקווים לחיות בה תחת "צדק חברתי" היא, מטבעה, אי-צדק כלפי הפלסטינים. מדינת ישראל נוסדה על-בסיס הטיהור האתני של בין 700 ל-900 אלף פלסטינים מבתיהם, ושליטת הזכויות של הנותרים. היא יכולה להמשיך להתקיים רק על בסיס אפרטהייד, גניבת אדמות ומלחמה. כל ישראל היא שטח כבוש!

מובארק, אסד, המדינה הציונית!

כידוע, קארל מרקס אמר שלמעמד הפועלים אין דבר לאבד מלבד שלשותיו. מכיוון שלמעמד הפועלים אין שום אינטרס חומרי בחברה הקפיטליסטית, הוא ציפה שהעובדים יתקוממו נגד המדינות המדכאות אותם. בעוד שדבר זה נכון באופן כללי, זה לא המקרה בישראל, אשר בה, תודות לאזרחות שלהם, העובדים נהנים על בסיס יומי מגישה לאדמה ומשאבים כתוצאה מנישול ודיכוי הפלסטינים בידי ישראל. רבים מבין העובדים בישראל משתתפים באופן ישיר בקולוניאליזם זה דרך שירות צבאי סדיר ומילואים. עובדות אלו מחזקות את הלאומנות הציונית ואת תחושת הנאמנות העמוקה של מעמד הפועלים כלפי המדינה.

באותו זמן, לעובדים ולעניים בישראל יש אינטרס לאמץ את מטרותיהם של הפלסטינים: מבין המדינות האימפריאליסטיות החזקות בעולם, הפער בין עשירים ועניים בישראל הוא הגדול ביותר, ו-20% מהישראלים חיים מתחת לקו העוני הרשמי. מספר הישראלים החיים בעוני עלה כך מכיוון שהנאמנות הלאומנית של ההמונים למדינה עודדה אותם לסבול את הרווחים שעשה המעמד השליט על חשבונם מבלי להילחם.

בטווח הרחוק, ישראל מהווה מלכודת מוות גם עבור אזרחיה היהודים. התמיכה האימפריאליסטית בישראל נובעת מכך

הירוק, עורר אצל רבים את התחושה כי עניינו מצוי באוכלוסייה הפלסטינית בתוך ישראל בלבד. ללא ספק, פלסטינים רבים לא התרשמו מסירובו של בשאראת להתייחס למסע הטיהור האתני כנגד הפלסטינים המתרחש במזרח ירושלים בפרט, או מצוקתם של הפלסטינים בשטחי 1967 בכלל. בשאראת שתק אפילו לגבי ההתנחלויות בגדה המערבית, מצור ההרעבה על רצועת עזה, וחומת הפרדה אשר מבתרת וכולאת את האוכלוסייה הפלסטינית.

בכך שבחרה שלא לקרוא תיגר על הדיכוי הציוני את הפלסטינים באופן כללי, סיעה חדשה בידי הנהגת המחאה הציונית לכסות על הגזענות שלהם ולאפשר להם להתמודד בהצלחה יתרה מול קריאותיהם של הישראלים השמאליים ביותר בקרב המפגינים להעלאת דרישות המגנות על הפלסטינים.ⁱ

אין לנו אשליות לגבי האפשרות שיותר ממייעוט קטן מהמפגינים כיום יצטרפו לדרישות שלנו להגנת הפלסטינים. אכן, ניתן ללמוד הרבה על האופן בו הלאומנות הציונית השתלטה על הכרתם של הישראלים מכך שלא ניתן אפילו לצפות מתנועת המחאה של היום, המבוססת על המיעוט מבין הישראלים שהוא כבר יותר חילוני, ליברלי ושמאלי, לתמוך בדרישות כאלה.

אנו בטוחים שמבין הפעילים שהיו את הכוח המניע של התנועה, ישנם כאלה שאכפת להם מהפלסטינים. אך המעמד שלהם כאזרחים יהודים ישראליים, בעלי גישה לאדמה ולמשאבים שאין לפלסטינים, מאפשר להם לדחות העלאת תביעות כאלה בשם הפלסטינים. העלאת תביעות כאלה, לפי פעילים אלו, תוביל לפילוג אלו המשתתפים כיום בתנועה המזדהים פוליטית עם הימין והמרכז, ותגרור תגובה קשה מצד שאר החברה הישראלית. אך כדי שהמחאה תוכל להתקדם, פילוג כזה בין המיעוט הפרו-פלסטיני והרוב הפרו-ציוני הוא בדיק מה שדרוש. הלקח שניתן ללמוד מכל מאבק של מעמד הפועלים והשמאל בהיסטוריה הישראלית, כמו שביתת הימאים בשנות ה-50 וה-60, תנועת הפנתרים השחורים בשנות ה-70, ועלייתם של שלום עכשיו בשנות ה-80 הוא שאלא אם כן התנועות האלה ישרבו מהגבולות של לאומנות ציונית וייתחשו להמונים הפלסטינים כבני-ברית, הן תעלמנה ברגע שישראל תפתח במלחמה או אקט דיכוי חדש נגד הפלסטינים.

אם זה יקרה לתנועה הנוכחית, יהיה ניתן להטיל חלק גדול מהאחריות לכך על הארגונים שפנו למפגינים הרדיקליים ביותר עם רטוריקה סוציאליסטית ואף מהפכנית, אך בסופו של דבר השלימו עם הציונות. אולי הדוגמה הגרועה ביותר היא של מאבק סוציאליסטי, המשתייך לארגון הבינלאומי הידוע בתור ה-CWI.

מאבק נכנעו ללאומנות בסגנון "צדק חברתי לישראלים" של רוב התנועה, מבלי לבקר אותה על כך שהיא לא מגנה על זכויות הפלסטינים. ההצהרות שלה לגבי המאבק קוראות באופן מופשט להתנגדות לחקיקה גזענית כדי להימנע מהעלאת קריאות ספציפיות לגבי התקפות על פלסטינים וזכויותיהם. בצעד שניתן לתאר אותו רק כסטירת לחי לפלסטינים, אשר נישולם הוא הבסיס לקיומה של מדינת ישראל, העיתון שלהם קבר את הקריאה להתנגדות לגזענות בין רשימה של רעות חולות אחרות אליהן הארגון מתנגד, מסקסיוז ועד אפליה נגד אנשים מוגבלים נפשית.

אכן, בעוד שמאבק מצאו מקום במהדורה המיוחדת של העיתון שלהם לעמוד שלם העוסק במחאה על המחיר הגבוה שישראלים נאלצים לשלם על קוטג', הם לא מצאו מקום אפילו למאמר אחד העוסק במאבקם של הפלסטינים. גרוע מכך, במאמר שלהם על מחאת הקוטג', מאבק קוראים להגנה על תעשיית החלב הישראלית כנגד הצעתו של נתניהו לפתוח את השוק לייבוא – מה שמראה שמאבק מוצאים יותר בקלות מקום להגן על קפיטליסטים ישראליים מסוימים מאשר להגן על הפלסטינים.ⁱⁱ

דבר זה מזכיר לנו נסיעה באוטובוס בדרך חזרה מהפגנה ביום הנכבה. כמעט ריחמנו על פעילי מאבק, להם פעילים פלסטינים

כיוון שאנו מכירים בכך שההמונים הפלסטינים אינם חזקים מספיק על-מנת לנצח בכוחות עצמם את המדינה הציונית, הנתמכת על-ידי האימפריאליסטים, אמרנו לאורך כל הדרך שהמהפכות של העובדים הערבים באזור יתנו יד לפלסטינים ויעזרו לעלייתם לשלטון. ההתקוממות המהפכנית שהפילו את הדיקטטורים בתוניסיה ומצרים, וממשיכות לאיים על שאר המשטרים באזור, הן רק ההתחלה. האימפריאליזם הקפיטליסטי לא יכול לתמוך בדמוקרטיה במדינות הללו. על-מנת לזכות בזכויות הדמוקרטיות אותן דורשים ההמונים, מעמד הפועלים חייב להוביל את העניים והאיכרים במאבק נגד הקפיטליזם ולמען הקמת מדינות פועלים בדרך לסוציאליזם. זוהי האסטרטגיה הידועה כמהפכה המתמדת.

מדינת הפועלים שתיווצר מתוך המהפכה האזורית תאפשר את שובם של הפליטים, שסובלים גם הם מבעיות קשות בתחום הדיוור, כיוון שהם גורשו מאדמתם על-ידי ישראל. עם חזרת הפליטים, מדינת העובדים תהפוך לפלסטינית באופייה הלאומי. אך יהודים שיאבקו לצד הפלסטינים במאבק המהפכני יהפכו גם כן לחלק מהמעמד השליט – העובדים והעניים, גם פלסטינים וגם יהודים.

אך כדי שדבר זה יתגשם, ההמונים המנוצלים והמדוכאים חייבים למצוא מפלגת פועלים בינלאומית המסוגלת להוביל את המאבק לניצחון. האסטרטגיה הבינלאומית אותה הצגנו במסמך זה מיועדת לאחד את מעמד הפועלים על-בסיס מאבק בלתי מתפשר למען האינטרסים של אלו הסובלים מהניצול והדיכוי החמורים ביותר תחת הקפיטליזם. היא מבטאת את הפרספקטיבה של הטרורצקים הפרולטרני האותנטי, המרקסיזם האנטי-סטליניסטי של זמננו. אנו מאמינים שמפלגת האוונגרד המהפכנית שהעובדים צריכים חייבת ליצור מחדש את האינטרנציונל הרביעי, המפלגה הטרורצקיסטית הבינלאומית של המהפכה הסוציאליסטית.

אנו קוראים לכל אלו המעוניינים בכך ליצור אתנו קשר ולהצטרף אלינו בדיון לגבי הדרך לקחת את המאבק קדימה.

למען דיוור ממשלתי זול ואיכותי לכל, פלסטינים ויהודים!

די לגניבת והריסת הבתים הפלסטיניים!

די לטיהור האתני של הפלסטינים ממזרח ירושלים, יפו, לוד והנגב!

די להתנחלויות! די לגדר הפרדה!

די לאפלייה נגד פלסטינים בתחום הדיוור, התעסוקה והשירותים הציבוריים!

די למצור על עזה!

למען סולידריות יהודית עם ההמונים הערבים!

למען מהפכה סוציאליסטית במזרח-התיכון!

למען מדינת פועלים פלסטינית מהנהר ועד הים!

שמלחמותיה והדיכוי בו היא לוקחת חלק שירתו את הצורך של האימפריאליסטים לדכא את ההמונים הערבים ולהבטיח את שליטתם בנפט. כדי שישאל תמלא תפקיד זה, המעמד השליט שלה הפך את הישראלים למדכאים מצד אחד ולבשר תותחים מצד שני. הם דורשים שיהודים יהרגו וייהרגו למען האינטרסים של הקפיטליסטים ושל הממשלה. מאבק נגד הקפיטליסטים הישראליים יכול להצליח רק אם הוא קורא תיגר על הקפיטליזם והשליטה האימפריאליסטית באזור.

הדרך היחידה עבור לפחות מיעוט מודע-מעמדית ואינטרנציונליסטי מבין מעמד הפועלים היהודי להצטרף למהפכה הערבית היא להצטרף להמונים הפלסטינים במאבק נגד המדינה הציונית, כדי שהם יוכלו לממש את זכותם לשוב למולדתם וליהנות מזכויות שוות בה. כיוון שמטרה זו אינה אפשרית מבלי הפלת השלטון האימפריאליסטי באזור, משמעותו של דבר זה היא מאבק למען מדינת פועלים פלסטינית מהנהר ועד הים, כחלק מפדרציה של מדינות פועלים באזור כולו. יהודים ישראלים, לאחר שוויתרו על זכויותיהם לרכוש אשר נגנב מהפלסטינים, יוכלו להמשיך לחיות בפלסטין, ללא זכויות יתר וזעיות אך גם ללא אפליה אתנית או דתית מסוג כלשהו.

על מהפכנים לעשות כל מאמץ אפשרי כדי להגשים את הפרספקטיבה הזאת. אך, למרות שאנו רוצים לגייס פועלים ועניים יהודים ופלסטינים, אנו מבינים שרוב הסיכויים הם שלא נוכל לגייס את רוב היהודים הישראלים כתומכים אקטיביים במהפכה. לכן עלינו להתרכז בגיוס מעמד הפועלים הפלסטיני והעניים, כמו גם אלו מבין היהודים המוכנים להצטרף אליהם, ובו בזמן להבטיח שחלק גדול ככל האפשר מבין שאר ההמונים היהודים ישלים עם המהפכה.

פירושו של מאבק למען זכויותיהם הבסיסיות של הפלסטינים הוא מאבק למען זכותם של כל הפלסטינים שגורשו מאדמתם, ושל כל צאצאיהם, לשוב אליה. אם זכותם של הפלסטינים תמומש, הם יהיו הרוב המוחלט בכל הארץ. מסיבה זאת, לא ניתן להיאבק באופן עקבי למען זכויות הפלסטינים ובו בזמן להגן על זכותם של היהודים בישראל להמשיך לקיים מדינה משלהם. מדינה כזו יכולה להמשיך להתקיים רק בעזרת שלטון אפרטהייד על האזרחים הפלסטינים, או בעזרת גל נוסף של טיהור אתני ברוטלי. הפרספקטיבה של מהפכה סוציאליסטית אזורית מאפשרת להימנע מהסייט הזה.

על ההסתדרות להכריז על שביתה כללית!

סוציאליסטים מהפכנים לא מחכים לתנאים אידיאליים כדי להציע דרכים לקדם את מאבקו של מעמד הפועלים. אנו לוקחים את המצב הקיים כנקודת ההתחלה שלנו ותומכים בפועלים ועניים המגנים על עצמם נגד הקפיטליסטים ומדינתם בעזרת כל אמצעי העומד לרשותם באותו רגע. לכן, אנו קוראים למאבק מצד חברי ההסתדרות על מנת לכפות על הארגון לארגן את השתתפותם של בהפגנות עתידיות ולהכריז על שביתה כללית על-מנת לזכות בדרישות תנועת המחאה: דיוור מוזל והוזלת מחירים עבור צרכים בסיסיים כמו מזון ותרופות, כמו גם ביטול מס הערך המוסף (מע"מ).

עם זאת, אנו מכירים בכך שההסתדרות היא ארגון גזעני שסרב בעקביות להגן על פלסטינים מפיטורים והתקפות גזעניות, וסרב לארגן עובדים פלסטינים בתוך ומוחוץ לקו הירוק. אנו תומכים בהעלאת דרישות להגנה על הפלסטינים באיגודים מקצועיים שונים, כחלק מהמאבק לנתק חלק מהחברים או את האיגוד כולו מההסתדרות, כדי שהם יוכלו להצטרף לתנועה אמיתית של איגודים מקצועיים, עצמאיים מהמדינה, בהם נאבקים יחד גם עובדים פלסטינים וגם עובדים יהודים.

ⁱ ניתן למצוא את הנאום, "הנס של יולי", ב-
<http://adoomim.wordpress.com/>

ⁱⁱ ר' המהדורה המיוחדת ב-

<http://maavak.org.il/maavak/pdf/201107.SSM.Tents.pdf>, במיוחד המאמרים "היום שאחרי מחאת הקוטג': מעלים הילוך!" ו-"הסערה החברתית מציעה סדר-יום חדש לישראל".